

Η Δεσποτική εορτή της κατά Σάρκα Γεννήσεως του Κυρίου στην Ιερά Μητρόπολη Πειραιώς

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πειραιώς](#)

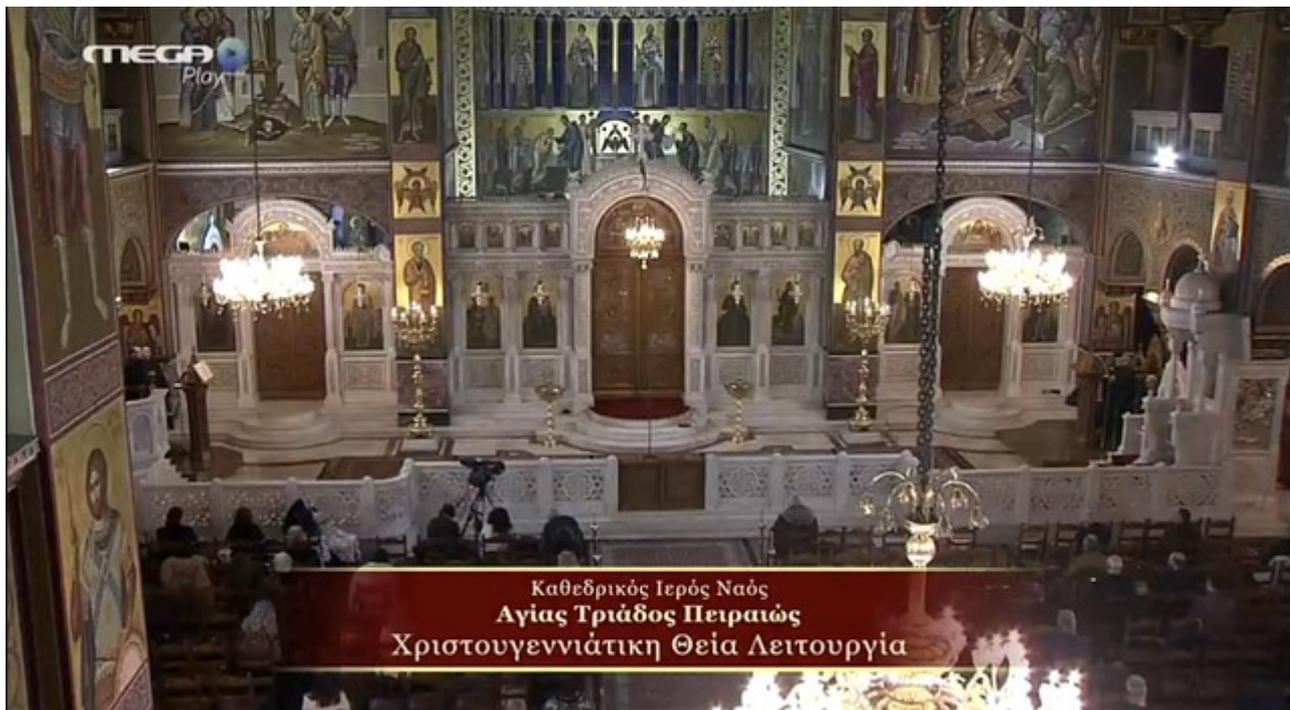
Με κάθε Εκκλησιαστική λαμπρότητα και τη μεγαλοπρέπεια που αρμόζει στη Μητρόπολη των Εορτών, τα Χριστούγεννα, τελέστηκε σήμερα Τετάρτη 25 Δεκεμβρίου 2024 η Χριστουγεννιάτικη Θεία Λειτουργία στον Καθεδρικό Ιερό Ναό Αγίας Τριάδος Πειραιώς, Ιεουργούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πειραιώς κ. Σεραφείμ.

Ο Σεβασμιώτατος προ της Απολύσεως, «τιμώντας την ιερατική οικογένεια», όπως χαρακτηριστικά είπε, χειροθέτησε σε Αναγνώστη τον Δημήτριο Ρισάνο, κατά σάρκα δευτερότοκο υιό του π. Χρήστου Ρισάνου, ο οποίος διακονεί στον Καθεδρικό μας Ναό.

«Στο πρόσωπό του τιμούμε και τον σεπτόν κατά σάρκα πατέρα του και τον πάππον του, τον ευλαβέστατον και αγιώτατον Πρωτοπρεσβύτερο π. Ιωάννη Ρισάνο και όλες τις ιερατικές οικογένειες» , σημείωσε ο Σεβασμιώτατος, ευχόμενος ο Πανάγιος Θεός «να τον χαριτώνει, να τον αγιάζει, να τον φωτίζει, να τον πλημμυρίζει με όλα τα δώρα της Γεννήσεώς Του και τις ευλογίες των ουρανών». Απευθυνόμενος προς τον π. Χρήστο Ρισάνο, ευχήθηκε να τον χαίρεται και να τον καμαρώνει. «Ο Θεός να Ευλογεί και να αγιάζει την σεπτήν σας Ιερωσύνη», πρόσθεσε.

Νωρίτερα ο προϊστάμενος του Καθεδρικού Ναού Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης π. Δανιήλ Ψωίνος, Ιεροκήρυκας της Ιεράς Μητροπόλεως Πειραιώς και Ηγούμενος της Ιεράς Μονής Ζωοδόχου Πηγής Καμινίων, ανέγνωσε την Ποιμαντορική Εγκύκλιο του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πειραιώς κ. Σεραφείμ για τα Χριστούγεννα, η οποία παρατίθεται παρακάτω.

Αξίζει να σημειώσουμε ότι η Χριστουγεννιάτικη Θεία Λειτουργία μεταδόθηκε από την υβριδική τηλεόραση του MEGA. Για τον λόγο αυτό ο Σεβασμιώτατος εξέφρασε τη μεγάλη του ευγνωμοσύνη *«στον τηλεοπτικό δίαυλο MEGA και στον ιδιοκτήτη του, τον αγαπητό και Μεγάλο Ευεργέτη της Μητροπόλεώς μας κ. Ευάγγελο Μαρινάκη»*, πρόεδρο του ομίλου Alter Ego Media. *«Σήμερα η λατρεία μας αναμεταδόθηκε σε όλο τον πλανήτη. Σε όλη την υφήλιο»*, επεσήμανε ο Σεβασμιώτατος, εκφράζοντας παράλληλα τις θερμές ευχές του *«στους Πανέλληνες και Πανορθοδόξους σε όλη τη γη»*, ώστε ο Κύριος να χαρίζει σε όλους υγεία, χάρη ευλογία και αγιασμό.

Η ποιμαντορική Εγκύκλιος του Μητροπολίτη Πειραιώς:

Τέκνα μου αγαπητά καί πεφιλημένα,

Χριστός γεννᾶται, δοξάσατε!

Τά Χριστούγεννα, κορυφαία χριστιανική έορτή, δέν εἶναι ἀπλῶς εὐκαιρία ἀνταλλαγῆς εὐχῶν καί δώρων, οἰκογενειακῆς θαλπωρῆς, ψυχαγωγίας, πού προσφέρει πνευματική εὐφορία στήν κοινωνική ζωή. Εἶναι κυρίως μιά ἀκένωτη πηγή πολυδιάστατης ἐλπίδος -για τήν ἀξία τοῦ κάθε ἀνθρώπινου προσώπου, γιά τήν πορεία τῆς ἀνθρωπότητας, γιά τό νόημα τῆς ζωῆς. Ἡ Γέννηση τοῦ Χριστοῦ διαλαλεῖ έορταστικά ὅτι «οὕτως ἠγάπησεν ὁ Θεός τόν κόσμον, ὥστε τόν Υἱόν αὐτοῦ τόν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτόν μή ἀπόληται, ἀλλ' ἔχη ζωήν αἰώνιον» (Ἰω. 3:16). Δέν εἴμαστε, λοιπόν, μόνοι μας στήν περιπέτεια αὐτοῦ τοῦ βίου. Μέ τήν ἐνανθρώπησή Του ὁ Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ προσέλαβε ὀλόκληρη τήν ἀνθρώπινη φύση, στήν πνευματική καί ὕλική της οὐσία, καί τήν ἀνέπλασε. Πρόκειται γιά ἕνα Γεγονός πού ἀποτελεῖ τό κέντρο τῆς χριστιανικῆς ἀποκαλύψεως: «ὁ Θεός ἐφανερώθη ἐν σαρκί» (Α΄ Τίμ. 3:16). Αὐτή ἡ φανέρωση τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ «ἐν σαρκί» συνιστᾶ τή μοναδικότητα τῆς χριστιανικῆς πιστεως. Ἄς τό τονίσουμε «ἔτι καί ἔτι»: ὁ Θεός, ὁ Δημιουργός καί Κύριος τοῦ σύμπαντος δέν εἶναι μιά ἀπρόσωπη ἐνέργεια, σοφία, δύναμη. Εἶναι προσωπικός Θεός, πού ἀποκαλύπτεται στόν ἄνθρωπο, ὁ ὁποῖος βρίσκεται σέ συνεχῆ σχέση μαζί Του. Μιά σχέση πού γίνεται αἰσθητή ἀπό ὀλόκληρη τήν ἀνθρώπινη ὕπαρξη: «ὁ Θεός ἀγάπη ἐστί, καί ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ ἐν τῷ Θεῷ μένει καί ὁ Θεός ἐν αὐτῷ» (Α΄ Ἰω. 4:16).

Αυτός ο Θεός δέν έγκατέλειψε τόν κόσμο, πού τόν θανατώνουν ή έγωπάθεια, τό μίσος, ή άδικία, ή άπόγνωση. Ή έορτή τών Χριστουγέννων μάς καλεΐ νά αναλογιστοϋμε ότι ή έλπίδα τής παρουσίας Του μέσα στή ζωή μας άποτελεΐ τήν πηγή τής ύπομονής.

Οι ποικίλες άντιξοότητες καί τά άδιέξοδα πού έμφανίζονται στήν έπίγεια πορεία τοϋ Λυτρωτῆ άντιμετωπίζονται πάντοτε μέ ύπομονή έλπίδος. Ήδη στή Γέννησή Του, όπως άπεικονίζεται στήν όρθόδοξη άγιογραφία, μιά γαλήνια ύπομονή γεμάτη λάμψη άντικατοπτρίζεται στό βλέμμα τής Παναγίας Μητέρας, τοϋ Ίωσήφ, καθώς καί τών ποιμένων καί τών μάγων. Άκόμη καί στό βλέμμα τών ζώων στό ταπεινό σπήλαιο καί τοϋ ύποζυγίου, πού μετεΐχε στήν περιπέτεια τής ξενιτιάς τοϋ μικροϋ Ίησοϋ, φανερώνεται μιά ήρεμη ύπομονή.

Ή ύπομονή τής έλπίδος πού έκπέμπεται τά Χριστούγεννα δέν συνιστᾶ άδυναμία, άντιθέτως δηλώνει μιά μυστική δύναμη. Μεταμορφώνει καί τίς μεγαλύτερες θλίψεις καί άδυναμίες τής παρούσης ζωής ενισχύοντας τήν άντοχή, τό άγωνιστικό φρόνημα, τήν άντίσταση ποιότητας, τή στήριξη τής αλήθειας καί τής δικαιοσύνης. Άπό τήν προσωπική του έμπειρία ό Άπόστολος Παϋλος βεβαιώνει: «είδότες ότι ή θλίψις ύπομονήν κατεργάζεται, ή δέ ύπομονή δοκιμήν, ή δέ δοκιμή έλπίδα, ή δέ έλπίς οϋ καταισχύνει» (Ρωμ. 5:3-5). Μέ τήν ύπομονή ό πνευματικός άνθρωπος άξιοποιεΐ καλύτερα τίς νοητικές καί συναισθηματικές του δυνάμεις. Ή ύπομονή ένωμένη μέ ήρεμη έπιμονή άνοίγει περάσματα σέ πολλά άδιέξοδα άνθρωπίνων σχέσεων, σέ κρίσεις ύγείας, στή φτώχεια, σέ κοινωνικές άναταράξεις. Όδηγεΐ τήν άνθρώπινη ζωή στήν ώριμότητα «ή δέ ύπομονή έργον τέλειον έχέτω, ίνα ήτε τέλειοι καί όλόκληροι έν μηδενί λειπόμενοι» (Ίακ. 1:4).

Ή έλπίδα στηρίζει τήν ύπομονή καί ή ύπομονή ενισχύει τήν έλπίδα, άντλώντας καί οι δύο δύναμη άπό τήν πίστη. Οι άναφορές τής Άγίας Γραφής στήν ύπομονή εΐναι πολύπτυχες καί διορατικές. Μάς βοηθοϋν νά πορευόμαστε «τῆ έλπίδι χαίροντες τῆ θλίψει ύπομένοντες, τῆ προσευχῆ προσκαρτεροϋντες» (Ρωμ. 12:12). Άναλογιζόμενοι τό παράδειγμα τοϋ Κυρίου ήμῶν καί τών άγίων πού τόν άκολούθησαν: «δι' ύπομονής τρέχωμεν τόν προκείμενον ήμϊν άγῶνα, άφορῶντες εις τόν τής πίστεως άρχηγόν καί τελειωτήν Ίησοϋν» (Έβρ. 12:1-2). Μέ τό βλέμμα προσηλωμένο σ' Αϋτόν, άντιμετωπίζουμε νηφάλια καί σθεναρά όλες τίς δοκιμασίες πού όρθώνονται μπροστά μας.

Κάθε έποχή έχει τίς δικές της άναταραχές, πολεμικές συγκρούσεις, καταστροφές, τραγωδίες, άνέχεια, σπαραγμό, άπελπισία. Καί ή δική μας συγκλονίζεται άπό παρατεινόμενους άδιανόητα σκληρούς πολέμους σέ πολλές γωνίες τής γῆς καί κοντύτερα στήν Οϋκρανία καί στήν Παλαιστίνη. Άντιθέσεις καί ρήγματα ταλαιπωροϋν άκόμη καί τά έκκλησιαστικά περιβάλλοντα. Κάθε λαός έχει τά δικά

του πολύμορφα προβλήματα. Κάθε κοινότητα, κάθε άνθρωπος βιώνει ώρες μελαγχολίας και πόνου. Για όλες τις περιπτώσεις, απαραίτητος οδηγός παραμένει η υπομονή της έλπίδος

Ἄς έντεινούμε τήν ίκεσία μας γιά κατάπαυση τῶν φονικῶν συγκρούσεων καί τῶν ποικίλων κοινωνικῶν κρίσεων, ὥστε νά επικρατήσῃ ὅπου γῆς εἰρήνη. Ἄς προσπαθήσουμε «διά τῆς υπομονῆς καί τῆς παρακλήσεως τῶν Γραφῶν» νά ένισχύσουμε τήν ὁμοφροσύνη μεταξύ μας καί τήν ἄρμονική συνεργασία, αὐξάνοντας τήν έλπίδα μέσα μας. «Ὁ δέ Θεός τῆς έλπίδος πληρῶσαι ὑμᾶς πάσης χαρᾶς καί εἰρήνης έν τῷ πιστεύειν, εἰς τό περισσεύειν ὑμᾶς έν τῇ έλπίδι έν δυνάμει Πνεύματος Ἁγίου» (Ρωμ. 15:13).

Χριστός γεννᾶται, δοξάσατε! Ἡ υπομονή τῆς έλπίδος ἄς πλημμυρίζει, μέ τή χάρη τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ, τίς καρδιές μας μέ ὀλοφώτεινη χαρά καί εἰρήνη, ἰδιαιτέρως, στή διάρκεια αὐτῶν τῶν έορτῶν του Δωδεκαημέρου καί σέ ὅλο τό έρχόμενο Νέο Ἔτος 2025!

Χρόνια Πολλά καί Εὐλογημένα!

ΧΡΙΣΤΟΣ ΕΤΕΧΘΗ! ΑΛΗΘΩΣ ΕΤΕΧΘΗ!

Μέ ὅλη μου τήν ἀγάπη!

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΣΑΣ

+ ὁ Πειραιῶς ΣΕΡΑΦΕΙΜ